

РЕШЕНИЕ

№ 2961

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **1993** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на П. Й. В. от град С., против Решение № 150/28.02.2011г. на главен Д. на Столично управление „Социално осигуряване” /С./ - Н., с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-210-1/19.01.2011г. на длъжностното лице по чл. 54ж, А.1 от КСО, с което на жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 06.12.2010г. до 05.11.2011г. в размер 29.05 лева дневно.

Жалбоподателката оспорва размера на определеното ѝ обезщетение за безработица като счита, че в 9 – месечния период по чл. 54б, А.1 от КСО не следва да се включват периодите на ползван от нея неплатен отпуск, тъй като за тези периоди не са внесени или дължими осигурителни вноски за фонд „Безработица”. Според изложеното в жалбата това е довело до неправилно определяне на обезщетението за безработица по размер, въз основа на осигурителен доход по чл. 54б, А. 7, т. 4 от КСО. Искане за отмяна на решението. Ответникът – главен Д. на С. – Н., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, че нормата на чл. 54б, А.7, т.4 от КСО се отнася до всички случаи, в които осигурителни вноски не са внесени, независимо от причината за това.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено

от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност и в срока по чл. 118, А. 1 от КСО, считано от датата на връчването му 07.03.2011г., поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

Страните в процеса не спорят по фактите.

Административното производство е образувано по заявление вх. № 212-00-210-1/07.01.2011г. на П. В. за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО.

Със заповед № 565/06.12.2010г. на управителите на А – Клон Б трудовото правоотношение на жалбоподателката от длъжността юриконсулт в отдел правно обслужване е прекратено, считано от 06.12.2010г. на основание чл. 331, А. 1 от КТ.

От служебна бележка изх. № 107966 от 07.01.2011г. се установява, че към момента на подаване на заявлението, тя е регистрирана в Бюро по труда, Агенция по заетостта.

В хода на административното производство са представени и документи удостоверяващи трудов/осигурителен стаж, декларация за банкова сметка, както и служебна бележка за изплатено обезщетение по чл. 331, А.2 от КТ.

При тези фактически данни е издадено Разпореждане № 212-00-210-1 от 19.01.2011г. на ръководителя на осигуряването за безработица при С. – Н., с което е отпуснато парично обезщетение за безработица в размер на 29.05. лева дневно, считано от 06.12.2010 до 05.11.2011г. Обезщетението е определено въз основа на осигурителен доход от 9 200.09 лева за периода от 01.03.2010г. до 30.11.2010г. /9 календарни месеца преди прекратяване на осигуряването/, среднодневен осигурителен доход – 48.42 лева и дневно парично обезщетение за безработица – 60 % от 48.42 лева.

Недоволна от така определения размер на паричното обезщетение за безработица /ПОБ/, П. В. го е оспорила пред ръководителя на С. – Н. по реда на чл. 117 от КСО, който с атакуваното решение № 150/28.02.2011г. отхвърля жалбата и потвърждава разпореждането.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, А.1 от КСО – ръководителя на Столично управление „Социално осигуряване”, което е териториално поделение на Н. за град С., при спазване на предписаната от закона писмена форма и без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката.

Спорът по делото касае материалната законосъобразност на определеното парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по размер.

Жалбоподателката счита, че органите на С. неправилно тълкуват нормата на чл. 54б, А.1 от КСО, при съобразяване на периода, който се взема предвид като база

за изчисляване на среднодневното възнаграждение. В тази връзка твърди, че 9 – месечният период по цитираната разпоредба следва да включва само периоди, за които са внесени или дължими осигурителни вноски. Поради това, счита, че обезщетението ѝ неправилно е изчислено въз основа на осигурителен доход по чл. 54б, А.7, т.4 от КСО за 4-месеца, през които е била в неплатен отпуск, който не се зачита за осигурителен стаж.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва това становище и твърди, че в нормата на чл. 54б, А.1 от КСО периодът, от който се определя размера на ПОБ е определен от законодателя като календарни месеци. Действителното разпоредбата се отнася до случаите, когато са внесени или дължими осигурителни вноски за целия период от 9 календарни месеца, но правилото на чл. 54б, А. 7 от КСО се отнася до всички хипотези, в които пред така определения период не са дължими осигурителни вноски.

Нормата на чл. 54а, А.1 от КСО определя условията, при които възниква правото на парично обезщетение за безработица. Това субективно право може да бъде упражнено от лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” **най-малко 9 месеца от последните 15 календарни месеца преди прекратяване на осигуряването.**

В нормата на чл. 54б от КСО е регламентиран размера на дневното парично обезщетение за безработица /ПОБ/. Съгласно А.1 на цитираната разпоредба дневното ПОБ е в размер на 60 % от среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд Безработица за последните 9 календарни месеца, предхождащи месеца на прекратяване на осигуряването. По силата на чл. 9 от Наредбата за отпускане и изплащане на парични обезщетения за безработица среднодневният осигурителен доход от 9 – месечния период по чл. 54б, А.1 от КСО се изчислява като сборът от доходите по А.1 и А. 3 на чл. 9 се разделя на броя работни дни по календар за същия период.

Нормата на чл. 54б, А.7, т.1 и т. 4 от КСО предвижда, че когато в периода по А. 1, от който се определя среднодневното възнаграждение или среднодневният осигурителен доход, се включва време, което се зачита за осигурителен стаж, без да се дължат осигурителни вноски, или през което лицето не е осигурено за безработица, при определяне на осигурителния доход се вземат съответно: по т.1 за времето на платен и неплатен отпуск за отглеждане на дете, на неплатен отпуск за временна неработоспособност и за бременност и раждане и на неплатен отпуск до 30 работни дни през една календарна година - среднодневната минимална работна заплата, установена за страната за съответния период и по т. 4 за времето, през което лицето не е осигурено за безработица - среднодневната минимална работна заплата, установена за страната за съответния период.

В конкретния случай – трудовото правоотношение на жалбоподателката, както и осигуряването ѝ е прекратено, считано от 06.12.2010г. Следователно 9 месечният календарен период по чл. 54б, А.1 от КСО е за времето от

01.03.2010г. до 30.11.2010г. В този период видно от приложеното в административната преписка заявление, В. е ползвала неплатен отпуск, който не се зачита за трудов стаж от 01.08.2010г. до 30.11.2010г. За този период осигурителният ѝ доход е определен в размер на среднодневната минимална работна заплата за страната на основание чл. 54б, А.7, т. 4 от КСО.

Така определеният осигурителен доход, въз основа на който е изчислен и размера на ПОБ съответства на приложимия материален закон. Не може да бъде споделена тезата на жалбоподателката, че 9 – месечният период по чл. 54б, А.1 КСО следва във всички случаи да съвпада с 9 – месечният период по чл. 54а, А.1 КСО. Първият се отнася до размера на обезщетението, а вторият регламентира условията, при които възниква правото на обезщетение за безработица.

Изискването на чл. 54б, А.1 от КСО върху осигурителния доход да са внесени или дължими осигурителни вноски не променя периода от 9 календарни месеца в зависимост от месеците, през които са внесени, респективно дължими осигурителни вноски. 9 -те месеца са календарни и се определят спрямо датата на прекратяване на осигуряването. А дали в така очертаният период лицето е осигурявано или е подлежало на осигуряване за риск „Безработица” е от значение за приложението на отделните хипотези на чл. 54б, А.1 – А. 7 КСО при изчисляване размера на ПОБ. В случая за периода от 01.03.2010г. до 21.06.2010г. жалбоподателката е била осигурявана за безработица по трудово правоотношение. За времето от 21.06.2010г. до 30.07.2010г. е ползвала неплатен отпуск, който се зачита за трудов стаж. Среднодневният осигурителен доход за последния период се определя на основание чл. 54б, А.7, т.1 от КСО – среднодневната минимална работна заплата. За времето от 01.08.2010г. до 30.11.2010г., В. е ползвала неплатен отпуск, който не се зачита за трудов стаж. Следователно за този период същата не е осигурено лице за безработица и размерът на ПОБ законосъобразно е определено въз основа на среднодневен осигурителен доход равен на среднодневната минимална работна заплата за страната.

Предвид всичко изложено не се констатираха основанията по чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, А.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Й. В. от град С., против Решение № 150/28.02.2011г. на главен Д. на Столично управление „Социално осигуряване” /С./ - Н., с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-210-1/19.01.2011г. на длъжностното лице по чл. 54ж, А.1 от КСО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото

постановяване.

Съдия: